

[Arbejdsministeren.]

har nogen egentlig registrering af invalide-rede personer her i landet, og vi har derfor ikke noget kendskab til, hvor stort det absolutte behov for placering på arbejdsmarkedet inden for denne personkreds er. Vi har ej heller kendskab til, hvor mange personer med invaliditeter der er ansat i det offentlige, statens eller kommunernes, tjeneste. Men som jeg sagde i mit første indlæg, regner jeg med at kunne tage endelig stilling til dette vigtige problem, som vi har al mulig sympati for, i løbet af meget kort tid, og jeg tror, det bliver en ordning, som også det ærede medlem vil være tilfreds med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Schlüter* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren træffe de foranstaltninger, som måtte være påkrævede for at sikre, at fremtidige studenterhold — som hidtil — uden adgangsbegrænsning kan tilmelde sig alle fakulteter ved Københavns og Århus universiteter?“

Poul Schlüter: Ifølge oplysninger i dagspressen har konsistorium ved Københavns universitet forrige torsdag besluttet at henstille til undervisningsministeriet, at der indføres adgangsbegrænsning ved det medicinske fakultet fra det kommende efterår. Dette skridt må nødvendigvis følges af en tilsvarende adgangsbegrænsning ved Århus universitet. Forslaget indebærer, at kvotienten ved studentereksamen bliver afgørende for, hvem der får adgang til studiet. Af hensyn til ligevægten i tilgangen til de forskellige fakulteter vil gennemførelsen af forslaget meget let kunne føre til, at også andre fakulteter vil foreslå indførelse af adgangsbegrænsning.

Dersom den højtærede undervisningsminister lader dette forslag passere, vil det betyde et afgørende brud på den liberale linje, som hidtil har været gældende for tilgangen til vore universiteter. Frem til denne dag har der altid været frit studievalg ved universiteterne. Dette princip er fornemt og værdifuldt. Hvis det brydes gennem adgangsbegrænsning, er der i virkeligheden tale om en gennemhulning af

ånden og formentlig også juraen bag universitetslovenes tilsikring af, at forelæsnin-gerne skal stå åbne for alle borgere.

Det er udtryk for elendig offentlig planlægning, at en adgangsbegrænsning nu er til overvejelse. De prognoser, som i årevis har været kendt, har klart vist, hvilke studentertal vi kunne regne med. Dertil kommer, at landet lider under en enorm lægemangel, som vil vedvare i adskillige år. Det er utilfredsstillende og kostbart for samfundet, selv om vi knap nok har nået svenske tilstande, hvor der må bydes ufærdige medicinstuderende op til 10.000 svenske kroner i månedsgage for hospitalstjeneste. Det, som spares ved for ringe undervisningskapacitet, betales her dyrt senere.

Spørgsmålet er da, om undervisningskapaciteten ved universiteterne af praktiske grunde gør indførelse af adgangsbegrænsning uomgængelig nødvendig. Jeg kan ikke se, at det skulle være tilfældet. Man kan vente, at tilgangen i Århus til september vil blive på ca. 400-450 medicinske studerende, mens den i København ventes at blive 700-750, altså i alt ca. 1.150 studenter. Den samlede kapacitet har jeg forstået at universiteterne anslår til at være ca. 900 studerende. Problemet består således i at skaffe plads til yderligere omkring 250 medicinere. I årene fra 1965 til 1970 venter man en stabilisering af tilgangen. Det vil sige, at hvis problemet løses i år, er der grund til at tro, at det også vil være løst på længere sigt, fordi det lægevidenskabelige fakultet ved Odense universitet i løbet af få år vil være til rådighed.

Den praktiske vanskelighed er selvsagt at skaffe tilstrækkeligt med lokaler og lærerkrafter. Det akutte problem, som nødvendiggør en løsning inden for de nærmeste måneder, består i at skaffe kapacitet til undervisning af de nye studenter i førsteledens begynderfag. Det er mit bestemte indtryk, at det er muligt at løse denne opgave, dersom der vises virkelig samarbejdsvilje og smidighed fra alle implicerede parter.

Med hensyn til lokalekapaciteten finder jeg grund til at pege på, at et velorganiseret planlægningsarbejde må kunne føre til en langt bedre udnyttelse af universiteternes nuværende pladsforhold. Auditorierne står i vid udstrækning tomme i eftermiddags-